

i Almindelighed synes heldigt, uagtet det ikke kan negtes, at hvor der er mange Færgesteder i en Amtsraadsreds, vil denne blive meget bebyrdet af disse, navnlig hvor der er mange Broer og Anløbssteder; men paa den anden Side indrømmer jeg, at det Naturlige og Rette vil være, at Amtsraadsredsen fører Tilsynet med og har Byrden af sine Færgesteder. Jeg forudsætter imidlertid, at Forslaget vil blive nøiere drøftet i et Udvalg, og jeg skal derfor ikke nu gaa nærmere ind paa Sagen, men lade mig nøie med det Antydde til Efterretning for et kommende Udvalg. Under samme Forudsetning skal jeg ikkun tilføie, at der er et Færgested, hvorpaa jeg særlig har havt Opmærksomheden henvendt, nemlig Færgestedet ved Ottesund, hvor der af Regeringen har været udnævnt en Kommission, hvis Betænkning maa kunne være af Betydning.

Indenrigsministeren: Jeg blev ganske let om Hjertet, da jeg hørte, at det ærede Medlem nævnte Ottesund, thi det forekommer mig, at det er et af de Færgesteder, om hvilket der ikke kan være Spørgsmaal om, at jo dette Forslag for det har sin Betydning, navnlig da Omfanget af de Arbejder, der ville være at foretage der, ere af den Bestaffenhed, at det neppe vil møde Modstand fra Rigsdagens Side, naar Forslag til en forstandig Ordning af dette Forhold fremkommer. Hvad de øvrige Færgesteder angaar, forekommer det mig, at det ærede Medlem lagde noget for stærkt Vægt paa de Offre, som der overhovedet kunde være Spørgsmaal om at udrede af det Offentlige. I det Mindste vil det ærede Medlem neppe i nogen af de ordinære Finantslove have fundet, at der har været Spørgsmaal om betydelige Offre i saa Henseende; der har været Spørgsmaal om enkelte Laan og dem har man kun kunnet finde i Bilagene til Finantsloven, men i Reglen have de Byrder, som der har været Tale om for Færgevesenet, paahvilet de private og privilegerede Ciere. Jeg kan ikke sige Andet, end at det forekommer mig at være en forstandig Ordning, at man lader de Autoriteter, som ligge nærmest ved, og som paa den Befolknings Begne, som de repræsenterer, ogsaa nærmest ere kaldede dertil, føie et stabigt og virksomt Tilsyn med, at Færgestederne holdes i den Stand, som de vedkommende Ciere ifølge deres Privilegier ere forpligtede til at vedligeholde, og jeg skjønner ikke rettere, end at det, forsaavidt der maatte være Spørgsmaal om at gjøre større Udgifter, end man maaske vilde finde det billigt at paabyrde Cieren, maatte siges at være retfærdigt, hvor Færgestedet var af den Bestaffenhed, at Interessen for det ikke gik ud over det Sogn eller det Amt, hvori det ligger, da at lade de Beboere, der have Nytte deraf, ogsaa bære de Byrder, som de selv væsentlig foranledige. Da det ærede Medlem nævnte Ottesund, vil jeg blot

sige, at de Forhandlinger, som vedkomme dette, endnu ere i fuld Gang, og det vil neppe være overmaade længe, inden Spørgsmaalet om Ottesund vil komme til at foreligge Rigsdagen ved et Forslag desangaaende.

Raar: Jeg antager, ligesom den ærede Minister, at de Udgifter, der forvoldes ved de private Færgerier, ikke ville have nogen synderlig Betydning for det Offentlige, men efter Lovforslagets § 3 kan der dog blive Tale om Tilskud i Ny og Næ til de private Færgesteder. Da der altsaa kan blive Tale om Byrder for det Offentlige, saa skal jeg ikke tilbageholde en Bemærkning om disses Fordeling, om den end maaske kan siges at angaa en Bagatel, idet jeg tillige eventuelt vil bebude Endringsforslag desangaaende til 2den Behandling. I § 3 siges, at Kjøbstæderne i Forening med den Amtsraadsreds, med hvilken de efter Loven af 21de Juni 1867 § 4 staa i Forbindelse, skulle bidrage til Udgifterne ved de private Færgesteder. Jeg er overhovedet ikke stemt for en Udvidelse af Omraadet af de Anliggende, til hvilke man fordrer Bidrag af Kjøbstæderne, uden at disses Betsynelse har nogen Stemme med Hensyn til Ledelsen af dem; men jeg maa i alt Fald ønske, at der vil lægges Vægt paa, at Kjøbstæderne i dette Tilfælde ogsaa maa have virkelig Interesse af de paagjældende Anliggende. Ser jeg hen til Motiverne til § 3, saa paaberaabes der det Rimelige i, at Kjøbstæderne bidrage til Omkostningerne ved Færgevesenet, eftersom de bidrage til Omkostningerne ved Landeveiene, mellem hvilke Færgerne danne Forbindelsen. Men i saa Henseende kan jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at Kjøbstæderne jo ikke bidrage til Udgifterne ved Biveiene. Det anførte Raisonnement kan altsaa ikke føie til, at Kjøbstæderne skulle yde Tilskud til de Færgerier, der forbinde Biveie, i alt Fald hvor der er Biveie paa begge Sider, og tilbøielig heller ikke, hvor Færgerne gaar fra Hovedvei paa den ene Side til Biveie paa den anden. Det vil af Bilaget ses, at omtrent Halvdelen af de private Færgerier forbinde Biveie. Spørgsmaalet kan maaske, som sagt, siges at dreie sig om en Bagatel, uagtet man rigtignok ikke kan overskue de Udgifter, som Lovforslaget vil medføre for Amtsfondene; man kjenner ikke de paagjældende Bevillinger, og af Finantslovene kan man ikke godt bruge andre end de to sidste for at danne sig et Skøn herover. Det Punkt, jeg har omtalt, kan som sagt vel kaldes en Bagatel, men jeg synes dog, at den paagjældende Bestemmelse er et Skridt udover Loven af 21de Juni 1867, forsaavidt Bidrag fra Kjøbstæderne angaar, og jeg skal derfor tillade mig eventuelt at bebude Endringsforslag til denne Paragraf til 2den Behandling.

Strup: Jeg tror, at den ærede Landsthingsmand, der nu satte sig, har fuldstændig